

af Lig. I de fleste Tilfælde ere de ganske resultatløse, og, som jeg nævnede forleden, foretager man i Preussen f. Eks. kun en Opgravning for hver 600,000 Dødsfald. Det viser sig altsaa, at denne Foranstaltning ikke anvendes i nogen betydelig Grad.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) har taget sit Ændringsforslag tilbage, og det skal jeg derfor ikke opholde mig ved. Men det ærede Medlem sagde blandt andet, at han syntes, det ikke var for meget forlangt, at der skulde skaffes en Tilkendegivelse, og derfor kunde han ikke gaa ind paa de af mig i Nr. 1 foreslaaede Ændringer. Jeg har ogsaa i mit Ændringsforslag tilkendegivet, at jeg meget vel kan bøj mig for Kravet om en Tilkendegivelse, idet jeg gaar ind paa Ministerens første Stykke til § 2, som omhandler Tilkendegivelse underskrevet af Vitterlighedsvidner, men at jeg ønsker at aabne Adgang for Folk, hvem Døden overrasker, til at faa deres Villie gennemført med Hensyn til Ligfærden, uanset at de ikke have faaet alle Formaliteter bragte i Orden forinden deres Død. Det synes jeg der er god Grund til at gøre, saa meget mere som der Gang efter Gang kan paavises Tilfælde, hvor Folk ere døde som Medlemmer af Ligbrændingsforeninger uden at have faaet Paategning af Vitterlighedsvidner eller andre Formaliteter i Orden, eller hvor Folk overfor deres nærmeste have udtalt Ønske om at blive brændte, og det alligevel ikke kan gennemføres paa Grund af den manglende Erklæring.

Det forekommer mig derfor, at disse Ændringsforslag ingenlunde gaa for vidt, men at det vil være rimeligt at vedtage dem.

Det ærede Medlem fra Fredensborg gjorde den Bemærkning til min Affattelse af § 3, at den sproglig set ikke var saa god, som den burde være. Jeg skal gerne erkende, at der maaske kan være en Fejl i Begyndelsen, en Fejl, som vi selvfølgelig, hvis Ændringsforslaget vedtages, meget vel kunne rette ved tredje Behandling.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget under Nr. 1 af *Stauning* (se foran)

forkastedes med 46 Stemmer mod 22.

Det principale Ændringsforslag under Nr. 2 af *samme*

forkastedes med 53 Stemmer mod 22.

Ændringsforslag Nr. 3 af *Justitsministeren* (se foran)

vedtoges enstemmigt med 90 Stemmer.

Som Følge af denne Afstemning bortfaldt det subsidiære Ændringsforslag under Nr. 2 af *Stauning*.

Ændringsforslag Nr. 5 af *Stauning* (se foran)

forkastedes med 52 Stemmer mod 23.

Ændringsforslag Nr. 6 af *samme* (se foran)

vedtoges enstemmigt med 58 Stemmer.

Lovforslagets Tekst, saaledes ændret, samt dets Overgang til tredje Behandling *vedtoges* uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Indstilling fra Fællesudvalget angaaende Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 29 ff., Fællesudvalgets Betænkning og Indstillinger i Tillæg B. Sp. 73 ff.).

Formanden: Til Behandlingen af denne Sag udkræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er da givet.

De foreliggende Indstillinger sattes under Forhandling.

Ordføreren (J. C. Christensen): Det Forslag, der her foreligger til Forhandling og Afstemning, er en Frugt af Fællesudvalget. Folketinget var enig om, at denne Sag burde gaa i Fællesudvalg, for at man der kunde forsøge, om der kunde opnaas en Overenskomst mellem Tingene. Jeg skal kort referere Indholdet af det Forslag til Overenskomst, som nu foreligger. Det gaar ud paa, at Folketinget faar sit Lovforslag om Menighedsraad gennemført, og at Landstinget faar opfyldt sit Ønske om, at det kirkelige Udvalg bibeholdes, dog ikke i det Omfang med Hensyn til Funktion, som Landstinget ønskede. Folketingets Forslag til Lov om Menighedsraad indeholdt, som det vil erindres, nogle Bestemmelser,